

DE TABERNAKEL 2

Wij waren in de vorige studie aangekomen bij het grote witte gordijn, dat om de hele tabernakel was gehangen. Met daarin aan de oostkant, daar waar de zon opkomt, een deur. Niet zomaar een deur, maar een deur, die geweven was van gekleurd linnen draad. Drie kleuren worden er genoemd, hebben we gezien: roodpurper, blauwpurper en scharlaken en wit dus. Hoe men aan die kleuren is gekomen en wat de oorsprong ervan is en de diepe betekenis van die kleuren, dat hebben we in voorgaande studie al doorgenomen.

Ook hebben we in het kort al stilgestaan bij het oosten, waar de eerste hof is geweest - Genesis 2 en 3. Nu is er weer een hof. Niet zo'n geweldig mooie omheinde tuin als in Eden, want nu staat hij op het rode woestijnzand. Er zijn dus overeenkomsten, maar ook grote verschillen. De eerste wordt in het Perzisch 'Paradijs' genoemd. Dat betekent zoiets als ommuurde mooie tuin. Waar wij nu mee bezig zijn, wordt 'de voorhof' genoemd. In het paradijs was dus een poort, een deur naar het oosten, waardoor Adam en Eva bij God vandaan zijn weggestuurd.

Zonder wedergeboorte blijft ieder mens een door God weggestuurd mens, hebben we al gezien. Erg hè, maar gelukkig en dank zij de Heere, Die door Zijn Zoon, Jezus, de Christus, een weg heeft teruggegeven voor ieder, die wil. De Heere Jezus zegt in Johannes 10:9: 'Ik ben de deur, niemand komt tot de Vader dan door Mij.' Hebt u er wel eens over nagedacht, dat Hij toen gezegd heeft, wat wij hier in de woestijn nu zien? Die deur! De deur! Hij is 10 meter breed en schitterend om te zien! Hij is wijd genoeg, en als u er door naar binnen gaat, loopt u onder zilveren stangen door, waaraan dat prachtige kleed is opgehangen.

Begrijpt u, mijn lezer, dat zilver, waar u onder doorloopt, is een beeld van het betaalmiddel. Zilver is in heel de Bijbel het betaalmiddel. Ook hier is dat zó, begint u al te begrijpen, wat de Heere Jezus meerdere keren heeft gezegd: 'Ik ben de deur'. Hij is het, Die betaald heeft. Ook voor u!?

Als we dan vervolgens gaan letten op de Bijbelse betekenis van de 4 kleuren, die in de deur waren geweven, wordt onze verwondering voor die deur nog groter. Wit is de som van alle kleuren. Als je alle kleuren van de regenboog op

de juiste volgorde op een ronde schijf aanbrengt en die schijf op hoge snelheid rond laat draaien, dan verdwijnen de kleuren en wordt de schijf wit. Wit is de som van alle kleuren. De Heere is wonderbaar groot. mijn lezer.

De Heere Jezus is ook: 'DE SOM VAN ALLE DINGEN'. Hij is de Schepper van de eerste schepping, Hij is de Schepper van de nieuwe schepping. Hij is het Leven, Hij is de Toegang tot de Vader, Hij is Gods geliefde Zoon, Hij is God Zelf in de persoon als mens. Alles moest worden gedaan en aangewend bij de bouw van Gods woning in de woestijn, om zover dat maar mogelijk is, zoveel mogelijk van de heerlijkheid te tonen van die Zoon.

We hebben ook nog het blauw, de kleur van de hemel. De Heere Jezus, is uit de hemel gekomen en tussen de mensen gaan wonen. Hij was bekleed met heerlijkheid en die heerlijkheid heeft afgelegd om aan ons gelijk te zijn.

Dan purperrood, de kleur van hooggeplaatste personen. Koningen en dat soort hoogheden droegen bij voorkeur rode mantels om daarmee hun positie te tonen. Ja, zo'n rode mantel, maar dan een namaak, gaven de Romeinse soldaten de Heere Jezus voor Zijn kruisiging. Hij, Die de Schepper is en Eigenaar van de hele schepping, zei niks. Ze werden zenuwachtig door Zijn zwijgen. Hij liet maar met zich sollen en spotten voor u en voor mij. Wat moet Hij toch veel van Zijn schepping en van u en van mij hebben gehouden om dit alles zwijgend te verdragen.

Ik wil dat woord verdragen ook even iets anders opschrijven. Let op, want dan krijgt het een nog grotere betekenis. Dan schrijf ik: 'vër dragen'. Begrijpt u het, mijn lezer. Hij heeft onze zonden ver weg gedragen, weet u wel, naar de diepte der zee. Stelt u zich eens voor, dat u aan boord bent van een zeeschip, en dat u op aan avond bij de reling van het schip staat en u de zee voor u ziet, een zee, zo groot en zo diep. Als u dan een geldstuk uit uw portemonnee pakt en dat in die onmetelijk grote en diepe zee gooit, dan vindt u die ook echt nooit meer terug.

Dat gebeurt ook met uw zonden, als u die in de Naam van de Heere Jezus, belijdt aan de Vader en vergeving vraagt met als grond het volbrachte werk van de Heere Jezus. Dan zijn ze weg en ze zijn nooit meer terug te vinden. Hebt u

dat al gedaan, mijn lezer? Als een Lam werd Hij ter slachting geleid, Hij deed zijn mond inderdaad niet open!

Dan hebben we ook nog de scharlaken kleur. De kleur als bloed, het bloed, dat in het O.T. door een priester bij het altaar gestort moest worden en bedekking van zonden gaf en in het N.T. de wegneming van zonden bracht. Het bloed, dat door de Heere Jezus bij Zijn kruisiging is gestort en bij Zijn opstanding in de hemelse tabernakel is gebracht, dat bloed zien wij in de deur.

Weet u nog: 'Ik ben de deur'. Als ik de woorden: 'Ik ben', lees of hoor, dan moet ik denken aan het antwoord, dat Mozes kreeg, toen hij daar bij die brandende braamstruik aan de Heere vroeg: 'Hoe is uw naam?'

Hij kreeg als antwoord: 'Mijn naam is de 'Ik Ben.' Dus, mijn beste lezer, we mogen toch zien, dat de deur in het kleed om de tabernakel een duidelijk beeld is van de Heere Jezus in Zijn totale wezen. Die ons verlossing heeft gebracht voor de zondenlast, de dingen die u en ik steeds weer fout doen, maar niet alleen de zonden door ons doen, maar ook de zonde.

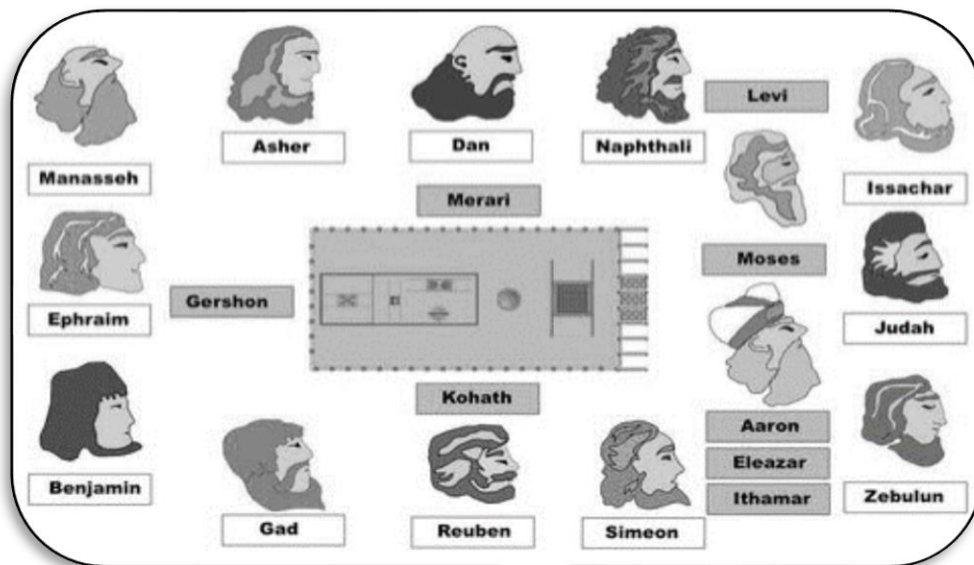
Zonde daarmee wordt bedoeld, hoe we zijn, onze aard dus. Daarom moeten wij opnieuw geboren worden, waardoor onze zondige daden weg zijn, maar wij ook deel krijgen al van de nieuwe mens. Over al deze dingen moet u voor uzelf maar eens goed gaan nadenken. Over het oosten wil ik nog wat meer zeggen, dat ook mooi en van belang is. In Numeri 2:2 kunnen we lezen, dat de stammen zich op afstand rondom de Tabernakel hun tenten moesten opzetten.

En in Jozua 3:3 lezen we dat, als het volk na 40 jaar zwerven in de woestijn de Jordaan over gaat steken om dan het Beloofde Land binnen te gaan er dan tussen het volk en de ark, die gedragen werd door de priesters, een afstand van 2000 el (1 km) moest zijn. U kunt begrijpen, dat wij hieruit kunnen leren, dat God een groot en heilig God is. Op afstand moesten zij zich legeren o.a. - Numeri 2:2. Ook lezen we daar, dat aan de oostkant van de tabernakel, zich de stam van Juda moest legeren. De stam, waar de Verlosser uit geboren zou worden, hen werd een plaats aangewezen in het oosten. Mooi hè?

Er is nog meer daar in het oosten. Let maar goed op, want we lezen in Numeri 3:38: 'Voorts legerde zich vóór de tabernakel aan de oostzijde aan de kant waar de zon opgaat, Mozes en Aäron en diens zonen, die de zorg hadden voor

het heiligdom namens de Israëlieten; maar de onbevoegde, die naderde moest ter dood gebracht worden.' Zo, dat is nog al wat! Heiligheid, mijn lezer, eist diepe eerbied.

We zien nu in de opstelling van de stammen aan de oostzijde een prachtig profetisch beeld. Voor de deur waren Mozes en Aáron met hun tenten, dan de priesters van Levi en dan de stam van Juda. In deze opstelling zien wij de bedelingen, die in de Bijbel zijn aangegeven. Er zijn gelovigen, die de bedelingen niet inzien of niet willen zien. Toch zien wij hierin heel duidelijk de orde, die de Heere in de tijd heeft gegeven.

Nu, hier in deze geschiedenis, is dat het Oude Testament, beter is nog te zeggen: de tijd van de wet. De wet eist doen, eist werken. Daarom wordt die tijd ook wel het werkverbond genoemd. Daar was voor de dienst voor de Heere nodig, dat er een hogepriester was en priesters. Zij mochten met offers voor zichzelf en offers voor de Israëliet de Tabernakel binnengaan. Zonder offer mocht niemand naderen, hebben we al gelezen. Dat kostte hem het leven en moest hij gedood worden.

De priesters en de hogepriester mochten iedere dag hun dienst doen in de voorhof en in het heilige deel van de tabernakel ten behoeve voor zichzelf en van de ander, die kwam met een offer. Maar nog verder naar het oosten aan de oostzijde van de ingang was de stam van Juda gelegerd. Hierin zien wij de overgang van de bedeling der wet naar de bedeling van de genade, die komen zou.

Dat is profetie, want uit de stam van Juda zou geboren worden het offer van de Heere Zelf, Zijn Zoon, die ook priester en Hogepriester zou zijn, Jezus.

Dan zouden er geen offers meer nodig zijn en ook geen hogepriester. Die tijd is aangebroken, toen de Heere Jezus is opgestaan uit de dood. Hij heeft alles gedaan, wat nodig was om de Vader te eren, te danken en om te mogen naderen. Toen is het werkverbond, dat voor Israël gold, veranderd in het Genadeverbond voor de hele mensheid.

Dat nieuwe verbond is er enkel en alleen in en door de Heere Jezus. Dan komt weer de zo bekende tekst: 'Niemand komt tot de Vader dan door mij!' Maar er staat ook: 'Ik ben de deur', en ook: 'Ik ben de weg.' Pleitend op het volbrachte werk is de weg weer open voor u, die behoorde tot het in Genesis 3 weggestuurde mensengeslacht. Het oosten, daar waar de zon opkomt, is zo'n mooi gegeven in de Bijbel. Weet u, dat na 40 jaar door de woestijn gezworven te hebben het volk Israël uit het oosten het Beloofde Land binnenkomt? Weet u, dat toen de Heere het offer voor u en voor mij is gaan brengen aan de Vader op Golgotha, Hij uit het oosten Jeruzalem binnen is gekomen?

Ja, echt waar hoor, mijn lezer, het is geen inlegkunde, of hoe u het ook zou willen noemen. De Heere Jezus is gekomen uit Bethanië, waar Hij al 3 dagen was. Weer die 3 dagen, weet u nog? Hij was in het huis van Lazarus en Maria met haar zus Martha. Daar verbleef Hij. Bethanië ligt ten oosten van de Olijfberg. Daarom kwam dus de Heere Jezus op de woensdag voor Zijn kruisdood uit het oosten. Hij kwam over de Olijfberg en ging door het Kidrondal, dat toen volstond met het bloed van de offerdieren, die op het tempelplein werden geslacht voor het grote paasfeest, dat komen ging.

Gelet op Zijn Profeetzijn, geloof ik, dat Hij door de Schaapspoort Jeruzalem zal zijn binnengegaan. De schaapspoort was aan de oostzijde van de stad, volgens Nehemia 3. Het Paasfeest toen was groot, staat er in Johannes 19:31. Josephus, de geschiedschrijver uit die tijd schrijft: 'Het feest was groot, er waren toen op één dag 250.000 lammeren geslacht door 3000 priesters. Ieder schaap heeft 5 liter bloed: 5 x 250.000 liter = 1 miljoen 250 duizend liter bloed, dat tegen het altaar werd gestort.' 'Zonder bloedstorting is er geen vergeving', lezen we in Hebréeën 9:22. Dat geofferde bloed liep van het tempelplein door een tunnel het Kidrondal in en vervolgens door de beek Kidron kwam het in de Dode Zee.

Wat zijn er toch veel prachtige, beelden in de geschiedenis van ons geloof, mijn broeders en zusters. Je komt er niet over uitgedacht. Je moet zoveel woorden gebruiken om er iets van aan anderen door te kunnen geven, maar het lukt nooit goed! Alles is te weinig!

Begrijpt u nu wat het betekent zal hebben voor de Heere Jezus, toen Hij over het Kidrondal ging en Hij, het Lam Gods door de Schaapspoort naar binnenging om Zichzelf te offeren? Offeren voor u en mij! Hij ging betalen voor u en mij! Wat zal het vreselijk zijn voor de mensen, die niet willen geloven. Ze zijn verloren door eigen schuld, terwijl er voor hen was betaald voor hun eigen schuld. Verloren, omdat ze niet willen geloven. Oh wat erg!

Begrijpt u nu wat er staat: 'Slachtoffers noch offers voor de schuld voldeden aan uw eis noch eer.' De Heere Jezus heeft in de eeuwigheid tegen de Vader gezegd: 'Vader, Ik zal gaan!' Oh, wat een eeuwigheidsmoment is dat toen geweest voor u en voor mij. In 2 Korinthiërs 5:19 staat: 'Dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was.' Maar vergeet niet, dat het in de eerste plaats ging om de eer van de Vader terug te brengen.

Al zulke geweldige gedachten komen binnen, als wij in de stilte letten op de tabernakel daar op dat rode zand in die woestijn met die deur aan de oostzijde van de tent. Ja, mijn beste lezer, in de oude bedeling was de naam 'deur' wel goed. Er was, geestelijk gezien, wel een toegang om tot God te gaan, maar hij was nauw en met zeer veel voorwaarden. Daar zullen we het wellicht later nog over hebben.

Ik hoor voorgangers wel eens spreken over 'de' deur. Sommigen zetten die deur jammergenoeg op een kier open. Dan denk ik bij me zelf: 'Wat jammer toch! Waarom toch zo weinig ruimte om naar binnen te gaan?' Anderen doen de deur zó wijd open, dat de deur niet meer te zien is. Dan denk ik: 'Wat jammer toch, waarom laat je de Heere Jezus niet schitteren in al Zijn verdiensten.'

Ik ben van mening, dat er in onze huidige genadebedeling beter gesproken kan worden over een poort dan over een deur. De poort is ruim, want hij is 10 meter breed en zo mooi gekleurd. De Heere Jezus heeft nooit geroepen: 'Kom één voor één bij mij en Ik zal je rust geven!' Nee, Hij heeft geroepen: 'Komt allen

tot mij!' Je hoeft dus niet op je beurt te wachten om bij Hem binnen te gaan. Nee, er is ruimte genoeg, gá dus binnen door de poort!

Moet u dan behalve gaan, ook nog iets anders doen of iets anders meebrengen? Nee, nee, want genade is een Godsgeschenk. Het is gebracht en wordt ons gegeven door de Heere Jezus. Als u van iemand een groot geschenk krijgt en u gaat dan voor dat geschenk ook maar één euro betalen, dan is het geen geschenk meer. Begrijpt u dat, mijn lezer? Begrijpt u ook, dat het voor de schenker dan eigenlijk een belediging is!

Zo is het ook met het geloof. Ontvangen en aannemen, dat mag u doen, en heel dankbaar, dat moet u ook zijn, ja. Maar als u begrepen hebt hoe groot het genadegeschenk wel niet is, dan is danken geen plicht maar voor u een diep verlangen, toch? Eén ding is nodig. Als iemand u iets aanbiedt, moet u het aannemen, aanpakken, toch? Maar voor uw redding voor eeuwig is alles al gedaan.

Dat is nu precies het grote verschil tussen het volk Israël in de woestijn en ons in de Genadetijd is. Het is de bedoeling en het verlangen van de Heere, dat u niet bij een heiligdom woont en daar uw dienst verricht, maar dat u meer en meer een stralend heiligdom wordt in deze verdorven wereld.

Hoe moet dat dan? Als u die vraag werkelijk heeft, dan ben ik blij met u en voor u, want dan weet ik ook welk antwoord ik u geven mag. Luister: 'Ga in de stilte en ga in gebed naar God de Vader van de Heere Jezus, en zeg tegen Hem: 'Heere. ik zou zo graag dat leven van u ontvangen, dat leven om nu al in dit leven een beeldrager te mogen zijn van de Heere Jezus. Als mijn leven op deze wereld straks aan het einde is, ik voor altijd in uw volmaakte heerlijkheid bij U zal mogen zijn om U te danken en U te eren.'

Dan doet Hij in u en mij die wondervolle wedergeboorte door Zijn Geest. Misschien zou u dan kunnen vragen: 'Wat ga ik dan nu voelen?' Waarschijnlijk voelt u niets. Toen u geboren bent uit uw moeder, voelde zij er alles van, maar u hebt daar niets van gevoeld. Het had je moeder haar leven kunnen kosten, maar naar ik hoop, was dat niet zo bij uw geboorte. Maar bij uw wedergeboorte heeft het wel iemands leven gekost, namelijk het leven van de Heere Jezus.

Voor u geldt; het is geloven en anders niet. Hij gaat u dan voeden met Zijn Woord, waardoor u gaat groeien tot de volwassenheid in het geloof. Vanaf de

eerste dag was u een kind van uw moeder, maar jaren later bent u het gaan ontdekken, dat zij je moeder was. Het verloopt in het geloofsleven ook in veel gevallen op zo'n soort manier. Kom, laten we naar binnengaan, want de poort is open!